

land alene, der vil komme til at tage Sten i en anden Saand.

Præsident Wilson synes dog ikke at tvivle om sine Benneres og Forbundsfællers gode Villie i denne Sæson.

„Hvis det virkelig“ udtalte Præsident Wilson ved samme Lejlighed, „og i Sandhed — som jeg tror, det er — er det fælles Maal for de Regeringer, der har sluttet sig sammen mod Tyskland, og de Nationer, som de leder, at sørge for ved den kommende Ordning at sikre en varig Fred, vil det være nødvendigt, at alle, der har Plads ved Fredsbordet, kommer rede og villige til at seale Frijen, den eneste Pris, der kan tilvejebringe den, og rede og villige til ligeledes paa en eller anden mandig Maade at tilvejebringe den eneste Hjælp, hvorved der kan skabes Sikkerhed for, at Fredsoverenskomsterne vil blive holdt i Gæde og opfyldt.“

Denne Pris er upartisk Retfærdighed paa hvert Punkt af Ordningen, ligegyldigt hvis Interesser derved krydses, og ikke blot upartisk Retfærdighed, men ogsaa Opvejning for adskillige Folk, hvis Skæbne er til Behandling.

Præsident Wilson ser optimistisk paa Fremtidsudsigterne. Men ingen som haaber og sniffer, at Verdenskrigen maa komme til at betyde en, omend smertelig, Gennemgang til bedre og værdigere Tilstande i mellemfolkelig Sænsende, tør fe bort fra, at i nogen Maade maa han faa Ret i sine Forventninger, hvis ellers det skal naas, mod hvilket den lidende Menneskehed nu med Langsel ser hen.

Sum.

Beresford, S. Daf.

Nov., 1918.

Moffen flaar, Tiden gaar, Svigheden forestaar. Disse Ord kaldt mig i Sinde, da jeg i Dag gennem Brev fra California fik høre, at Broder Schultz havde faaet Hjemlov. Mange Minder er væltede ind over min Sjæl. I 1873 bofattede jeg og Familie os i Lincoln Co., S. D. Vi var de første paa den Kant, og trange Tider blev vor Lod. Ingen skrifer og ingen Guds, Ordss Forskjælelse iblandt os. Schultz, som boede mere end 20 Mil borte, havde hørt, at der var Danke, som boede i Lincoln Co., og han oplyste os, og da han selv nylig var bleven vakt til Svendsersendelse og havde funden Fred med Gud, var det hans største Glæde at tale om Vædet i Gud og søge at føre andre ind paa Livets Vej. Her at skrive om hans Liv og Virksomhed er ikke min Hensigt. Det kan andre gøre bedre end jeg. Schultz var vel kendt ogsaa udenfor vort eget Samfund. I disse Mindeord vilde jeg blot skrive om, hvad han blev for mig.

Det blev ikke ved en Gang, at han besøgte os, han kom tit, og altid talte han til os om Nødvendigheden af at søge Frelsen i Kristus, og han blev om ikke direkte saa dog indirekte et Middel i Herrens Haand til, at der blev Vækkelse iblandt os. Det var ham, som fik den trofaste Herrens Tjener „Gunner Graven“ til at besøge os, og under hans færlige Omjörg for os var det, at Ordet, som er levende og virkekræftigt, fandt Jængdang i flere Hjærtter, og her i den Tid var Broder Schultz flittig til at besøge os; han havde altid et opmuntrende Ord til de forjægte og et Trostens Ord til de bedrøvede; han blev mig en fædren og Broder i Herren. Og dette Venstabsbaand har Tiden ikke formaaret at sønderskære, og siden han rejste har vi ved Brevveksling knyttet Venstabsbaandet om muligt fastere; han var en af de faa, hos hvem jeg fandt Fortsættelse, og med hvem jeg kunde dele alt, ondt som godt. Mange Rejser gjorde jeg med ham, naar han var ude at opøge danke eller norske Nybyggere for at forlynde dem Livets Gød. Snart skal vel ogsaa jeg draa til Nordets Gang, og da venter jeg at se Broder Schultz hjemme hos Jesus. Velsignedt være hans Minde.

J. C. Varfen.

Fælste Røgter.

Krigsdepartementet autoriserer følgende Meddelelse fra Brigadege-

neral Charles Richard, Acting Surgeon General:

„Mdrig er min Opmærksomhed blevet henvendt paa mere lumme og falske Røgter end dem, som i den senere Tid er blevet spredt vidt omkring, nemlig at Sygeplejersker og Officerer i Røgsforpjet stulde være blevet henrettede — for at gøre det rigtig teatralisk „ved Daggry“ — for at have spredt Influenza- og Røgsbetændelse-baciller iblandt vore Soldater.“

Denne er aldeles usandt. Ikke en eneste Løge, Sygeplejerske eller nogen som helst anden Person er blevet henrettet i nogen Lejr i United States eller udenlands for nogen saadan Grund.

Røgterne er latterlige og har ikke Gnist af Sandhed i sig. De forekommer i forskellige Former, men Draaden i dem alle er den samme, og det er slet ikke usandsynligt, at de stammer fra en og samme Kilde — den tyffe Propaganda.

Danmarks Korrespondance.

Handelsøverenskomsten.

Det vakte naturligvis Glæde i hele Befolkningen, da det endelig lykkedes at træffe Overenskomsten med Amerika i Land. Hele Præsiden over møder man Tilfredshed og Glæde og Længsel efter de praktiske Resultater af Konventionen: Tilførslernes Antofmt. Denne sidste maa vi dog vel væbne os med lidt Taalmodighed overfor, det er jo ikke gjort i en Haandevending at bringe saa mange Varer over Atlantens Atlanterhav.

„Verlingste Tidende“ har henvendt sig til Industriraadets højt ansatte Formand, Ingeniør Alex. Foss og bedt ham om en Udtalelse i Anledning af Ordningen. Hr. Foss udtalte:

Efterretningen om, at det er lykkedes at bringe de langvarige Forhandlinger om en Overenskomst med Amerika og de øvrige Entente-magter til Afslutning, faaledes at Overenskomsten nu er undertegnet, maa hilses med den største Tilfredshed. Jo længere Krigen har varet, jo større er ogsaa alle de Vanskeligheder blevene, som knytter sig til Afslutningen af en saadan Overenskomst. Med desto større Glæde maa man hilse Genoptagelsen af Vareudvekslingen med Ententemagterne og Genoptagelsen af Tilførslerne til Danmark vest fra, der nu i saa lang Tid har været begrænset til de engelske Kul. Genoptagelsen af denne Vareudveksling er for Danmark ikke mindre en politisk end en økonomisk Nødvendighed.

Det er umuligt paa det nuværende Tidspunkt at kunne udtale sig om Virkningerne af Overenskomsten i sine Enteligheder. Vi er jo langt ude over den Tid, da man kunde paaregne fri og ubindret Tilførsel af alt, hvad vi behøver eller kunde ønske. Krigen har draget saa mange Hænder bort fra Arbejdet, og har stillet saa store Krav til Forsyning, at de Varemengder, som er tilovers for de neutrale Lande, er blevet stærkt begrænsede og i mange Tilfælde maaffe kun kan skaffes ved særlig Jæmsøfomnethed fra de paagældende Landes Side. Dette forudsætter, at der i disse Lande er Fortsættelse af vor vanlige Stilling og Sympati for at hjælpe os, men selv Overenskomstens lykkelige Afslutning, efter at Vanskelighederne er overvundne, viser, at vi kan paaregne en saadan Fortsættelse og Sympati.

Man vil sikkert være klar over, at ogsaa i Danmark har de af Krigen skabte økonomiske Vanskeligheder for længe siden holdt deres Indtog. Selv om vi paa Jædemiddelelsomraadet er forholdsvis gunstigt stillede, saa at vi med vor gennemførte Nationering af de vigtige Jædemidler kan opretholde Befolkningens Ernæring, lider vi i høj Grad under Vanskeligheder, fremtaldte ved den omfattende Arbejdsløshed i Industri og Haandværk som Følge af den langvarige Udebliven af en Række vigtige Raastoffer. Det tør haabes, at de

ved Overenskomsten mulliggjorte Tilførsler ikke alene vil forhindre, at denne Arbejdsløshed overliger vore, men ogsaa i vidt Omfang laaber at afhjælpe dem og faaledes være af største Betydning for vore hele Økonomi. Vermed er vore Vanskeligheder ikke forbi; kun ved streng Sparfommelighed med de nye forvæntede Tilførsler kan vi paaregne dette Resultat.

De Færslemste Blade skriver: De langvarige Forhandlinger, som er gaaet forud, havde efterhaanden nedstemt Forventningerne. Den ene Maaned forløb efter den anden, uden at de danske Forhandlere i Washington kunde faade mere? Landet det Budskab, som blev ventet med Utaalmodighed, og Røgter om Forhandlingerens Afslutning, som med Mellemrum dukkede op i Pressen, blev stadig dementerede. Men nu foreligger der altsaa endelig et Resultat, og dette vil vække saa meget større Glæde, eftersom Afslutningen af Handelsøverenskomsten forhaabentlig betyder, at en Del af den Arbejdsløshed, som truede, nu da vi gaar Vinteren i Møde, kan undgaa, takket være de Tilførsler, der stilles i Udsigt.

En betydelig Del af den danske Industri er jo i større eller mindre Grad blevet lammet ved Udebliven af Raamaterialer, som vi plejede at modtage fra Entente-magterne. Dette gælder f. Eks. Textilindustrien, Tobaksindustrien og Støbsværkerne. Og saa for Danmarks Landbrug har Standsningen af Tilførslerne af Gødningstoffer og Foderstoffer været i høj Grad isøelig. De Varemengder, som Amerika nu har givet Løfte om at overlade os, er ganske vist langt fra tilstrækkelige til at dække de enkelte Industrigrænes Normalforbrug — navnlig for Textilindustriens Vedkommende er de lovede Tilførsler utilstrækkelige — men de betyder i alle Tilfælde, at en sjækkelig Nødstilstand kan afhjælped.

Og saa for Landbruget gælder det, at de 33,000 Tons Gødningstoffer, som Amerika har givet Tilla-delse til at udføre, haardt tiltrænges, men de dækker desværre knapt Halvdelen af den jædvanlige Jæmport.

I Fortegnelsen over de Varer, som Amerika overlader os, vil man isørigt fra alle Sider med Tilfredsstillelse bemærke ikke blot Nødvendigheds-Artikler som tilførsede Gødningsvarer, Petroleum, Udvaer, Garn etc. men tillige større Svavla Stæffe, Te og Kaffa.

Det er den danske Befolkningens Haab, at de første af de lovede og længe laaned Tilførsler snarligt og sikkert maa naa dansk Gaan. Den amerikanske Regering har da ogsaa paa Forhaand stillet sig overordentlig imødefommende overfor disse første hurtige Afslutning fra de jørene Stater, og den vil sikkert lovfalt bidrage til, at eventuelle Vanskeligheder bliver overvundet.

I disse Forventninger herom hilser vi Optagelsen af Handelsforbindelsen med Amerikas jørene Stater med ublandet Tilfredshed.

„Politiken“ fremdrager særlig det glædelige Punkt i Overenskomsten, at der stiftes os 32 Millioner Bund Kaffe pr. Aar eller lige saa meget som vort normale Forbrug i 1913. Og saa Petroleum- og Benzjn-Partiet er Bladet tilfreds med, hvormed det sætter Fingeren paa Overenskomstens „Svage Punkt“: Gødningstofferens Mangel. Og Bladet søger at lunke Befolkningens Glæde lidt ved at pøge paa, at Overenskomsten først om 14 Dage træder i Kraft, at der skal stiftes Ud-førselstilladelse for hvert Parti Varer og Skibsrum til Befordringen samt at vi lever i Krigstider, under hvilke meget usmødet kan ske og naaned Vanskeligheder pludselig opstaa.“ Og efter at „Politiken“ faaledes har givet Rollen som pessimistisk gammel Tante — en Form, Bladet i de senere Aar mere og mere har lagt sig efter under sine landsfaderlige Aspirationer — slut-tiger det med at uddele nogle alvor-lige Reprimander til „disse Blade“, der ved deres Skrivelser har virket overfor Amerika som „en Viskens-fælgelsesfølelse af den danske Nation og af dens redelige Hensigter.“ Og „Po-litiken“ ender med at sige, at det Raatum, at „Staden ikke er blevet

hørre men Resultatet saa tilfredsstillende, som det i det store og hele vel maa siges at være, forminder ikke det Usjvar, den paagældende Del af Pressen og de Mænd, der til daglig leder og inspirerer den, har paa draget sig ved deres usjvortandige og ledfindige Op-træden.“

Saa gaar vi da og venter den første Sending amerikanske Varer rundt Langelinemolen.

Standinavien-Amerika Linien har allerede annonceret Afgang fra København via Christiania til New York i Slutningen af Oktober eller først i November, og vore Skib-mænd er i Gang med at planlægge Jædsafkort jagt, vi rejster os til Praktifisering af den nye Ordning, et nyt pulserende Liv indbræst af den store Vestens Maade.

Edward Spore.

Stillinger for hjemvendte Soldater.

U. S. Employment Service, der forterer under Department of Labor vil i særlig Grad tage sig af de hjemvendte Soldater. Det vil være ansvarlig for at finde Stillinger for hver Mand, der ikke er kommet saa meget til Stæde, at han først behøver særlig Uddan-nelse, og i hver enkelt Mand's Til-fælde vil han faa den Stilling, han fortjener. Bureauet vil nøje undersøge, hvad hver Mand duer til, saa at han kan blive ansat ved det Arbejde, som han bedst passer for.

Enhver Soldat, der sniffer at sætte sig i Forbindelse med Bureauet, som kan være ham til den allerførste Hjælp, stulde skrive til U. S. Employment Service, 16th and J Street, N. W., Washington, D. C., eller henvende sig personligt til the Inquiry Office of the Information and Education Service, Department of Labor, 1706 G Street, N. W., Washington, D. C. I sit Brev stulde Soldaten op-give, hvor han nu opholder sig, hvad By i Amerika han hører hjem-me i, samt Stedet hvor han fore-trækker at arbejde.

U. S. Employment Service har allerede over 600 Kontorer i Virksomhed, og Antallet jørges stadig. Det henviser allerede nu hver Maaned mere end 100,000 Personer til ledige Pladser, og mer end 30,000 Arbejdsgivere be-mutter sig af dets Tjeneste.

Bilagelse af Arbejdsfærdigheder.

U. S. Department of Labor venter sig store Resultater med Hen-syn til Svørgelsen af Stridighe-der imellem Arbejdere og Arbejds-givere ved Hjælp af den nyligt oprettede „Adjustment Service“, der ledes af Direktør S. C. Kerwin. Paa Grund af Krigsforholdene har Departmentet nemlig besluttet at tilbyde sin Tjeneste ved Afgørel-sen af Arbejdsfærdigheder uden at vente paa at blive anmodet derom.

En ganske ny Fremgangsmaade vil blive anvendt, idet Departmen-tet ikke, som hidtil, vil vente til Stridighederne kommer til Udbrud, men Direktøren vil ved et stort Korps af Undersøgere i Forbejen bliver underrettet om Forhold i de mere vigtige Krigsindustrier, der mulligvis kunde resultere i Arbejds-standsning.

Arbejdsministeriet vil vedblive at søge at bilægge Stridigheder, der er kommet til Udbrud og vil ogsaa søge at udvide denne Virk-somhed.

Farmene er ikke forbudt at bygge Siloer.

Direktøren for War Industries Board, Mr. V. W. Baruch, har udsendt følgende Meddelelse:

Fra den Mængde af Telegrammer og Breve, der strømmer ind til War Industries Board, er det let at se, at en eller anden Per-son under den fejlagtige Mening, at dette Department har absolut forbudt, eller har i Sinde at for-byde Opførelsen af Siloer, har star-tet en Protestkampagne imod en saadan Jædsfrænsning. Da vi ikke har paatage os at befære ethvert af disse Breve, maa vi nøjes med at erklære, at vi ikke har forbudt

Bygningen af Siloer og heller ikke har i Sinde at gøre det.

For at stæffe Krigsindustriernes den Arbejds-kraft og de Raamateri-aler, Kul og Transportmidler, som er saa aldeles uundværlige for dem, har det været nødvendigt for os at indskrænke Bygning, der ikke har noget med Krigen at gøre. Men vor Ordre (Priorities Divi-sion Circular No. 21, af Okt. 15, 1918) bestemmer blandt andet, at nye Jæmbygninger kan opføres uden nogen særlig Tilladelse faa-længe den samlede Omkostning ikke overstiger en Sum af et tusinde Dollars. Hvis Omkostningerne over-skrider dette Beløb, kan Ansøgning om Tilladelse til at bygge blive indgivet til den lokale Repræsen-tant for Council of Defense, og Tilladelse vil blive udstedt i et-hvert Tilfælde, hvor det ikke er til Stæde for det almene Vel. Me-dens det paa Grund af Krigs-forholdene er nødvendigt at ud-øve den strengeste Økonomi, især med Hensyn til Arbejds-kraft og Staal, til hvilke der trænges saa stærkt i Krigsindustriernes, kan det i al Almindelighed siges at War Industries Board stiller sig vel-villigt overfor Silobygning, da Si-loernes Betydning baade for Pre-fervering af Foderstoffer og for Forsøgelse af Produktionen fuldt ud forstaas af os.

Lønningschecks til Soldaternes Familie.

Krigsdepartementet meddeler os, at der i den senere Tid har været en betydelig Nedgang i Antallet af modtagne Klager fra jæmmedjødte Soldaters Familier over, at de ikke har modtaget de dem tilkom-mende Lønningschecks, eller at disse har været meget forsinkede. Grun-den til, at det nu gaar bedre er den, at Krigsdepartementet har revideret Navne og Adresser paa de fremmedjødte Soldaters Slægtninge.

I Begyndelsen var det nødven-digt at benytte Navne og Adresser-fore som de forskellige „draft boards“ sendte dem, og Resultatet var, at der var mange fejtagelser enten i Familienavne eller i Navne paa mindre kendte Byer eller Sogne i Europa, hvor Soldatens Familie bor.

„Nu er det Tid.“

Samtidig med den betydningsfulde Vending, som Verdensbegivenhederne har taget, er det pæ-sende, at der foreligger et flærende Grundrids af Jacob A. Riis Li-gaens Fremtidsplaner.

Den Bemærkning bør dog for-udsiges, at det er Eksekutivkomiteens Pligt saasnart Fredsforhand-lingerne er afsluttede at indkalde til en konvention, hvor samtlige Medlemmer af Nationalraadet har Repræsentationsret. En ny Eksekutivkomite vil da blive valgt og eventuelle Endringer i Konstitu-tionen blive foretaget.

Skønt Ligaens Fremtidsarbejde derfor vil hvile i den nye Vestryl-leses Hænder, er det allerede nu mul-igt at antyde nogle af de Planer, som vil blive fremlagt.

1. Ligaen vil selvfølgelig vedblive at deltage i det patriotiske Arbej-de som den nu afsluttede Krig jæm-faldet.

2. Der bør endvidere hurtigt mulligt indledes et Samarbejde, som kan give en omfattende Over-sigt over de Mænd af dansk Slægt, der har kæmpet paa de europæiske Krigsfronten for Jøllefriheden. Det Arbejde kan bedst gøres af et Sel-fskab, der, som J. A. R. L. har et eller flere interesserede Medlemmer paa saa at sige enhver Egn i Landet.

3. Forinden der i Kon-gressen indbringes nye Lovforslag, som yderligere de-finierer fremmedjødte Borgeres Forhold til vort Land, bør Ligaen gennem et eksisterende Regerings-bureau fremlægge Beviser for at et konstitutionelt Amerkanisations Pro-gram paa Forhaand kan regne med den mest effektive Støtte hos dansk-jødte Borgere i de jørene Stater. Det vil paa denne Maade være mulligt at værne om og hjælpe til gradvis at omsætte de univer-salt anerkendte kulturelle Værdier, som danskjødte Mænd og Kvinder ejer.

4. Paa dette Omraade kan man tænke sig vore Skoler herovre y-derligere anerkendte eller maaffe endog understøttede af Regeringen; man kan tænke sig et permanent Chautauqua Arbejde indledet gen-nem Landet paa Stæder hvor dan-ke Jædvændere bor, og hvor der paa denne Maade kan drages Fordel af de bedste Værdier paa Oplysningens og Underholdningens Omraa-der.

5. Jacob A. Riis Ligaen bør saa vidt mulligt og med Regerin-gens Villigelse gaa i Spidsen for en Penagelse med det Formaal at gøre den jøstfommende Tjæde Jul-ius Tjærelse i Danmark til en Af-tæere af international Betydning, særlig gennem et Forsøg paa hos Autoriteterne at opnaa Orlog for et Antal af vore Soldater (af dansk Afstamning) som nu gøer Tjeneste i Europa, længe nok til at be-søge og deltage i Fæstlighederne paa den amerikanske Uafhængig-hedsdag.

Selvølgelig maa de her itfæf-frede Planer afhænge af Ligaens Styrke og Omfang, naar det nationale Maad træder sammen, faa-velsom af Stemningen hos dets Re-præsentanter. Men Eksekutivkomite-ten har dog ment det pæsende netop paa det nuværende Tidspunkt at antyde de Maal, mod hvilke Ligaen jst kan fortsætte under den Organisation, der nu er etableret, og som efter alt at domme vil komme til at omfatte alle de af dansk Afstamning, som vil være med til at omplante de-res Slægtsværdier paa en for vort Land mest fordelagtig Maade.

Jacob A. Riis League of Patriotic Service.

Danmarks Subskriptioner til det 4de Laan.

(Meddelt gennem Jacob A. Riis Ligaens Komiteer.)

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Dwight, Ill. \$25,550.00, Lake Forest, Ill. 2,400.00, Woodstock, Ill. 6,500.00, Indianapolis, Ind. 5,750.00, Hampton, Va. 14,650.00, etc.

Beregnet udelukkende efter de Beløb hvor Subskriptionernes Antal er opgivet er Gennemsnittegningen pr. Individ til Dato \$244.75.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Audubon, Va. \$323,750.00, Coulter, Va. 23,800.00, Seattle, Wash. 131,400.00, Wilbur, Wash. 12,000.00.

En Form til Leje.

Paa Grund af uheldige Forhold i Familien er en Mand, som har en Farm paa 150 Acres, vil-ig til at rente ud paa billige og gode Væstingelser, og han vil helst rente til en god dansk Familie. Da han ikke selv er her paa Egnen, kan man henvende sig til Pastor A. Kirkegaard, Laurens, N. D.

Advertisement for Mayer Honorbilt Skole Sko. Includes an image of a shoe and text: 'De er stærke som Jern - Mayer HONORBILT SKOLE SKO Spørg Kjøbmanden efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.'